

ABD'deki Zarrab davası kimlerin uykusunu kaçırıyor?

Türkiye'de 17-25 Aralık soruşturmaları kapsamında kısa süre hapis yattıktan sonra Erdoğan'ın Hizmet Hareketi'ne savaş açmasıyla yargı ve emniyeti yerle bir etmesinden faydalananarak 'özgürlüğüne kavuşan' Reza Zarrab, geçen yıl sürpriz bir şekilde ABD'de yakalanmıştı. Hayli ünlü bir avukatlık firmasından savunma desteği alan Zarrab'ın karşısında ABD'nin en parlak savcılarından Preet Bharara vardı.

Bharara, Zarrab'ın avukatlarının her hamlesine karşı yeni bilgiler ortaya koyarak dosyanın hem ne kadar dolu, hem de uzanacağı yerlerin ne kadar önemli olduğunu gösteriyor. Savcının mahkemeye geçen hafta sunduğu yeni deliller, hem Türkiye'deki 17 Aralık fezlekelelerini doğruluyor hem de 17-25 Aralık soruşturmaları ile ortaya çıkarılan kara para aklama ve rüşvet çarkının detaylarını dünyaya gösteriyor.

ALİ ADİL ÇAKAR'IN HABER ANALİZİ 2, 3 VE 4'TE

Efe Yiğit'in dosyası:

Yıldız geldiler, fiyasko döndüler

15

Sefer Can yazdı:

İstismarcının mağduriyeti ya da mağduriyetin istismarı

05

ALİ ADİL ÇAKAR

AdilCakar@Tr724.com

© Fotoğraflar: AFP

Erdoğan, ABD'deki Zarrab davasına niye müdahil?

New York Güney Bölgesi Başsavcısı Preet Bharara'nın, Reza Zarrab davasıyla ilgili mahkemeye sunduğu son dilekçeler, 17 Aralık polis fezlekelelerinin İngilizce'ye çevrilerek Amerikan hukuk sistemine girdiğini gösteriyor. Daha önce fezlekeyi iddianameye ekleyen Bharara'ya Zarrab'ın avukatlarından itiraz gelmişti. Avukatlar, fezlekenin internetten indirildiğini ve dolayısıyla sahte olabileceğini öne sürmüştü. Bharara ise 14 Kasım'da mahkemeye sunduğu dilekçede, "17 Aralık fezlekesi, FBI tarafından da doğrulandı. Fezleke gerçek" açıklamasını yaptı.

Bharara, Türk hükümetinin davaya müdahale etme girişimlerine de tepki gösterdi. Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan'ın ABD Başkan Yardımcısı Joe Biden'le görüşmesinde konuyu gündeme getirmesi ve Adalet Bakanı Bekir Bozdağ'ın son Amerika ziyaretinde ABD Adalet Bakanı'ndan bu yönde talepte bulunmasına atıf yaptı.

17 ARALIK DOĞRU, SADECE TÜRKİYE DEĞİL
Amerikalı savcı, "Bu dava ABD'nin ulusal çıkarları, ulusal güvenliği, banka sahtekarlığı ve para aklamayla ilgili. Bu konuların Türk politikacılar ile ilgisi yok, sadece Sarraf ve suç ortaklarıyla alakalı" dedi. Bharara'nın sözleri kuşkusuz, Türkiye'ye ince bir mesajdı. 17 Aralık fezlekesini çok iyi tetkik ettiği anlaşılan savcının, Zarrab'ın suç ortağı olan Türk politikacıları bilmemesine imkan yok. Nitekim o fezlekelerde AKP'li bakanların rüşvet aldığı bilgisi de mevcut.

Başsavcı Bharara, 15 Aralık 2015'te mahkemeye mühürlü olarak sunduğu 21 sayfalık ilk iddianamede bazı değişikliklere giderek yine 21 sayfadan oluşan yeni iddianameyi 30 Mart 2016'da ABD Federal Adalet Sistemi resmi kayıtlarına sunmuştu. Yeni iddianamedeki 13, 15, 19 ve 22'nci paragrafların her birinde yapılan rötuşla "New York ile birlikte Türkiye, Birleşik

Bharara 14 Kasım'da mahkemeye sunduğu dilekçede, "17 Aralık fezlekesi, FBI tarafından da doğrulandı. Fezleke gerçek" açıklamasını yaptı.

17 Aralık fezlekesini çok iyi tetkik ettiği anlaşılan savcının, Zarrab'ın suç ortağı olan Türk politikacıları bilmemesine imkan yok.

Arap Emirlikleri ve her nerede bu suçlar işlendiyse” ifadesi eklenmişti.

Yine özet iddianamede belirtilen 110 milyon Euro'luk bir para transferi de doğrudan Türkiye ile irtibatlı. Zarrab'ın İran Petrol Bakanlığına bağlı HKCO Şirketi üzerinden Türkmenistan'da yerleşik TÜRKMEN-1 Şirketine aktarılan paranın 25 Aralık soruşturmasında 'Havuz Medyası' oluşturulması konusunda toplanan rüşvetlerle irtibatı da yakından tartışılacak. Fezlekedeki bilgiye göre, 17 Aralık dosyasının da içinde yer aldığı Zarrab'ın finans ve mail trafiğiyle 2007 Mart'ı ile 2012 Ekim'i arasında yer alan işlemler, ABD finans kurumlarınca da doğrulandı.

‘BAŞBAKAN SÜLEYMAN’I ÇAĞIRMIŞ, TALİMATLARI VAR’

Peki, ABD'deki Zarrab dosyasına da girmiş olan fezlekede Erdoğan-Zarrab ilişkisine dair neler var?

Tarih 12 Eylül 2013... Dönemin Halkbank Genel Müdürü Süleyman Aslan, dönemin başbakanı Erdoğan'la Haliç Kongre Merkezi'nde bir araya geldi. Ardından Zarrab'ı arayarak Erdoğan'ın mesajlarını ilettili. Aynı günün akşamında Zarrab, Happani'yi aradı ve “Sen bu altın işini formülize et, düşün. Çin üzerinden tamam mı... Ben geldiğimde pazartesi konuşayım. Çünkü Başbakan çağırılmış konuşmuş şöyle (Aslan'la), talimatlar vermiş” dedi.

Seçimlere 3 ay vardı ve ihracat rakamlarının

yükseltilmesi için Zarrab'tan seçime kadar 3 milyar dolarlık altın ihraç etmesi isteniyordu.

Halkbank Genel Müdürü'nün Zarrab'ın altın ihracatı ile ne ilgisi olabilirdi ki, Erdoğan ona “Yardımcı olun” diyordu? Tabii Halkbank üzerinden yapılan para aklama faaliyetlerini, hayali ihracatı, İran'a yönelik ambargo delme girişimlerini saymazsak. Ayrıca telefon trafiğinden anlaşıldığı üzere Çin üzerinden yapılan bu ticaret, aslında olmayan bir ticaretti. Altınlar önce dışarı çıkarılıyor, sonra tekrar yurda sokuluyordu. Hatta Zarrab'ın adamları bu işe bir anlam veremeyip “Abi bu sefer ithalat rakamları şişiyor, o zaman niye yapıyoruz ki biz bu işi?” diye soruyorlardı.

‘BAŞBAKAN’A SÖZ VERDİM’

Bunun cevabı da 19 Eylül 2013 tarihli konuşmadaydı. Zarrab'ın adamları Rüçhan Bayar ile Happani, telefonda bu altın ihracatı işinden bahsederken, “Bize özel görev verildi” diye bahsediyorlardı. Aynı gün akşam Happani'yi arayan Reza, “Ya 2 milyar bile ihraç etsek önemli, anladın mı? Başbakan'ın nezdinde benim için önemli. Çünkü direkt yanına gideceğim. Sen bir yapmaya çalış” diyordu.

3 Ekim 2013... Zafer Çağlayan, Süleyman Aslan'ı arayıp “Dün akşam 2 saat toplantı yaptık Sayın Başbakan'la İstanbul'da” dedikten sonra Erdoğan'ın “Bu işte hiç bir gevşeme olmasın” talimatını iletliyordu.

REZA'DAN BİLAL'E 3 MİLYON DOLAR

17 Aralık fezlekesinde, Reza Zarrab'ın, Bilal Er-

doğan'ın yönetiminde olduğu TÜRGEV'e 3 milyon dolar gönderdiği bilgisi de var. Polislerin ulaştığı delillere göre Zafer Çağlayan, Zarrab'a, TÜRGEV'e 3 milyon dolar göndermesi telkininde bulundu.

İyi anlaması için de "Bilal'e gidecek" dedi. Reza da TÜRGEV'e bir defasında 2 milyon dolar, birinde de 1 milyon dolar olmak üzere toplamda 3 milyon dolar para teslim etti. İki teslimatı da Zarrab'ın adamı Ahmet Murat Öziş gerçekleştirdi. Her ikisi de polis tarafından adım adım görüntülendi ve dosyaya kondu.

EMİNE HANIM'IN DERNEĞİNE 1 MİLYON DOLAR

Yine fezlekedeki bir diğer delil de Reza Zarrab'ın, Emine Erdoğan'ın perde arkasındaki yöneticisi olduğu iddia edilen Togem-Der'e 1 milyon dolar göndermesi.

Nitekim bu ilişki, Preet Bharara tarafından daha en başta dosyaya konmuştu. Zarrab, kefalet dilekçesinde Emine Erdoğan'ın kurucusu olduğu Togem-Der'e yaptığı bağışları tarih tarih sıralamıştı. Ancak ne hikmetse derneğin kendi web sayfasındaki bağışçı işadamları listesinde Zarrab yoktu. Bu haberler basına yansıyınca Togem-Der'in web sayfası apar topar yayından kaldırılmıştı. Dernekte ayrıca 17 Aralık dosyasının önemli ismi eski AB Bakanı Egemen Bağış'ın eşi Beyhan Bağış da yönetim kurulu üyesi olarak görülüyordu.

Zarrab'ın kefaletle serbest kalma talebinin reddedilmesi gerektiğini savunan Bharara da İran kökenli işadamlarının Türkiye'de kurduğu üst düzey ilişkilere delil olarak bu derneğe yaptığı 'bağışların' listesine yer vermişti. Böylece, "Serbest kalırsa ABD'den kaçır. Servetiyle elde ettiği güçlü bağlantıları sayesinde Türkiye'den Amerika'ya geri gelmez" uyarısı yapmıştı. Mahkeme, Zarrab'ın serbest kalma talebini böylelikle reddetti.

AKP'NİN ANKET PARASI ZARRAB'TAN

Zarrab ile Erdoğan arasındaki bir diğer ilişki de AKP'ye anket parası göndermesiydi. Zafer Çağlayan'ın özel kalem müdürü Mehmet Sarı, 27 Haziran 2013 tarihinde Reza'ya 352 bin TL isteyen bir mesaj gönderdi. Reza da mesajı aldıktan sonra Happani'yi arayıp, "Abdullah, saat

13.00'te 352 bin TL Conrad Otel'e yolla. Bakan Bey'in danışmanı Mehmet Sarı var, ona versinler. Anket yapacaklar AK Parti'ye" bilgisini verdi.

Para, ertesi gün H.İ.A isimli kurye tarafından Sarı'ya teslim edildi. Para teslimatı, kamera kayıtlarıyla dakika dakika görüntülendi. O sırada partinin genel başkanı Erdoğan'dı.

Erdoğan, 24 Aralık 2013 tarihinde Pakistan dönüşü uçakta gazetecilere "Reza hayırsever bir işadamları" diyerek Zarrab'a sahip çıkmıştı. Çünkü kendi ailesi ve AKP yönetimi dâhil çok sayıda kişiyi Reza'yla 'tanıştırmıştı'. Bu çarkı en iyi kendisi biliyordu. Dolayısıyla Bharara'nın, "Bu dava sadece Zarrab'ın suç ortakları ile ilgili" demesi Erdoğan'ı rahatlatmıyor, bilakis uyularını kaçırıyor. Zaten o da bu yüzden davaya müdahil.

Fezlekedeki bir diğer delil de Reza Zarrab'ın, Emine Erdoğan'ın perde arkasındaki yöneticisi olduğu iddia edilen Togem-Der'e 1 milyon dolar göndermesi. Nitekim bu ilişki, Preet Bharara tarafından daha en başta dosyaya konmuştu.

SEFER CAN

SeferCan@Tr724.com

İstismarcının mağduriyeti ya da

MAĞDURİYETİN İSTİSMARI

“Cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir neden olmaksızın, 16 Kasım 2016 tarihine kadar işlenen cinsel istismar suçunda, mağdurla failin evlenmesi durumunda...” cümlesiyle başlayan kanun teklifi son günlerin hararetli tartışma konusu.

AKP Grup Başkanvekili Mehmet Muş ve arkadaşları tarafından gece yarısı verilen önerge, Meclis’te toplantı yeter sayısına ulaşamadığı için, yarına kadar donduruldu. Yeni ve eski yandaşların “**Cumhurbaşkanının haberi yoktur, Başbakan’ın talimatları yerine getirilmemiş**” gibi tevelleri inandırıcılıktan uzak. Zira önergeyi veren partinin grup başkan vekili, savunan ise hükümetin Adalet Bakanı. Bunlar izinsiz tuvalete bile gidemez nerede kaldı, kanun çıkarsın. Ancak toplumsal tepki göğüslenemeyecek seviyede olursa fatura onlara çıkar, Reis arayı bulmuş olur.

Metinde bir yaş sınırı olmaması. Bu, daha küçük yaşlardaki çocukların maruz kaldığı istismar davaları da düşecek demektir.

BİR SUÇUN AFFI SÖZ KONUSU

Önerge metni ve sözcülerin savunmaları, AKP'nin **'tecavüzcüyü affetmiyoruz'** savunmasını çöpe atıyor. Yukarıdaki cümleyi tekrar okuyun **'cinsel istismar suçu, fail ve mağdur'** ifadeleri bir suçun affının söz konusu olduğunu gösteriyor.

AKP'nin savunmasındaki diğer çelişki ise **'bir seferlik kanun'**. *“Bir seferlikten bir şey olmaz mı?”* göndermeleri haksız değil. Ayrıca, Ceza kanunu iddia edildiği gibi **'mağduriyet'** üretiyorsa yapılması gereken yasaı düzeltmektir. Filan tarihten öncekilerin ne özelliği var ki onlar mağdur, sonrakiler suçlu? Herkes kanun önünde eşitse, bu kanun geleceğe de yürür.

'MAĞDURİYET' BAŞKA TÜRLÜ GİDERİLEBİLİR

Yandaş medya **'mağdur'** ailelerle görüşerek manşet yapıyor. Bakan Bekir Bozdağ, 4 bin tutuklunun tahliye edileceği müjdesini veriyor. Bunlardan bir tanesi bile o şablona uymuyorsa adalet yara almış demektir.

Kaldı ki gerçekten mağduriyet varsa mahkemelerin hareket alanı içinde çözülebilir. Ceza kanunu 18 yaşın altını çocuk kabul etse de, Medeni Kanun 17 yaşında evliliğe cevaz veriyor. 16 yaş ise hakim kararıyla mümkün. 15 yaş ve altındakiler için kanun çıkarıyorsanız, orada biraz durun. O yaştaki çocuğun cezai ehliyeti bile tartışmalı, evliliğe rızasını nasıl tespit edeceksiniz?

Daha korkunç olanı, metinde bir yaş sınırı olmaması. Bu, daha küçük yaşlardaki çocukların maruz kaldığı istismar davaları da düşecek demektir. Ayrıca evliliği, mağduriyet telafisi hatta ödül gibi sunmak iğrenç bir aldatmaca. Tam tersine müebbet ceza-ya dönüşme ihtimali daha yüksek. 65 yaşında torun sahibi bir kadının gözyaşları içinde **'kocasına'** beddua edişini dinlemiştim.

ADRESE TESLİM KANUN

Önerge sahibi AKP'lilerden Ramazan Can'ın söyledikleri sanki kanunun adrese teslim çıkarıldığını gösteriyor. Can, *“Buradaki hadise evlenme yaşı tutmadığı halde bir evlenme yapılmış bir akit edilmiş düğün dernek kurulmuş, düğüne siyasiler protokol katılmış neticede bu hadiseden bir çocuk meydana gelmiş. Doktorun ihbarı üzerine savcılık devreye girmiş on küsur yıl ceza almış ve kız çocuğu bebeğiyle ortada kalmış. Bunun üzerine bu travmatik duruma karşı bir önlem almamız gerekiyor”* diyor.

Hatırlı ve yüksek yerlerde tanıdığı olan bir **'mağdur'** karşımızdaki galiba. Can'ın *“Bu tür hadiselerde vereceğimiz cezalarla çocuğu dağa kaldırmış, tecavüz etmiş alçak sapıklara vereceğimiz cezalar aynı olamaz”* sözleri hukuk bilenler tarafından acı tebessümle karşılanıyor. Cezalardaki alt sınır, üst sınır ağırlaştırıcı düzenlemeler zaten bunun için var.

Yakın tarihimiz onlarca kez tecavüze uğramış çocukların **'rızası var'** denilerek mağdur ve rencide edildiği örneklerle dolu. Mahkemelerin bıraktığı bayrağı parlamento almış görünüyor. Tepkinin asıl sebebi ise pişkince savunmalar...

VEHBİ ŞAHİN

VehbiSahin@Tr724.com

REJİMİN ADINI DA SİZ KOYUN

Erdoğan, kafasındaki başkanlık sistemi için AB çıpası ile Kopenhag Kriterleri'nin çok ciddi bir risk teşkil ettiğinin farkında...

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Pakistan ve Özbekistan gezisi dönüşü uçakta konuşmuş.

“Türkiye’nin Şanghay Beşlisi içinde yer alması, çok rahat hareket etmesini sağlar. AB, Türkiye için hiçbir zaman hayırlı rüya görmedi” demiş. Erdoğan’a göre Türkiye kendini rahat hissetmeli ve asla **“Benim için varsa yoksa Avrupa Birliği”** dememeli...

Güzel bir değerlendirme... Diğer bir ifadeyle iyi bir itiraf aslında... Niye itiraf şöyle özetleyelim...

Son dönemde büyük bir gerilim yaşadığı AB ile pazarlık masasına güçlü oturabilmek için Erdoğan yine Şanghay Beşlisi’ni gündeme getiriyor. Tıpkı NATO ve ABD’ye karşı Rusya ile yakınlaşmayı sürekli nazara verdiği gibi...

AB KRİTERLERİ BAŞKANLIK İÇİN RİSK

Diplomasi diliyle ifade edecek olursak ilişki-

lerin bozulduğu ülkelere ve kurumlara karşı bir denge arayışı içinde olduğu mesajını gönderiyor. Ama bunu yaparken -farkında ya da değil- nasıl bir başkanlık istediğini de ele veriyor.

Yani Erdoğan, kafasındaki başkanlık sistemi için AB çıpası ile Kopenhag Kriterleri’nin çok ciddi bir risk teşkil ettiğinin farkında... Ona en uygun modeller ise 1996’da Çin, Rusya, Kazakistan, Kırgızistan ve Tacikistan tarafından kurulan Şanghay Beşlisi’ne üye ülkelerde mebzul miktarda var.

Örgüte en son Özbekistan, 2001’de üye oldu. Şanghay Beşlisi olan ismi de bu tarihten itibaren Şanghay İşbirliği Örgütü olarak değiştirildi.

KIRGIZİSTAN’IN GERİSİNDE

Peki Erdoğan’ın AB’ye alternatif olarak gündeme getirdiği örgüte üye bu altı ülkenin de-

mokratik değerler açısından dünyadaki yeri nerede biliyor musunuz?

Economist Intelligence Unit, her yıl ülkeleri “**seçim süreci ve çoğulculuk, hükümetin fonksiyonu, siyasi katılım, siyasi kültür ve sivil özgürlükler**” gibi çeşitli parametreler altında değerlendiriyor.

2015 yılı için hazırlanan raporda bakın Türkiye ile Şanghay Beşlisi ülkeler nasıl sıralanıyor.

Değerlendirmeye alınan 167 ülke arasında Kırgızistan, 10 üzerinden aldığı ortalama 5.33 puan ile 93’üncü sırada.

Türkiye’nin demokrasi endeksindeki ortalaması 5.12... Hal böyle olunca sıralamada da Kırgızistan’ın altında, 97’nci sırada kendine yer bulabiliyor.

Şanghay Beşlisi’nin kurucu üyelerinden Rusya’nın sıralamadaki yeri 132’nci basamak. Ortalaması da 3.31... Çin de aynı sıralarda yer alıyor. 3.14 ortalama ile 136’ncı ülke oluyor demokrasi endeksinde.

Özbekistan ile Tacikistan ise aynı basamağı paylaşıyor. 158’inci sıradaki her iki ülkenin puanı da aynı: 1.95...

AB’YE YAKIN ŞANGHAY’A UZAK

Bu rakamlar, Türkiye’nin aslında ortalamanın biraz üzerindeki puanı ile Batılı ülkelerin sahip olduğu demokrasi standardını hedeflemesi gerektiğini söylüyor.

Nitekim AKP de iktidara geldiği 2002’den itibaren bu hedefe ulaşmak için çaba sarf ettiğini gösteren politikalar izlemiş, hemen her kesimden büyük destek almıştı. Bu destek demokrasi endeksine de yansımıştı. 2006’da 5.70 olan ortalaması 2012 yılında 5.76’ya çıkmıştı.

Ne olduysa bundan sonra oldu zaten. 2011 seçimlerinden sonra “**ustalık**” dönemi başladı diyen AKP, demokrasi konusunda ülkeyi geriye götürecek adımlar atınca 2013’teki ortalama birden 5.63’e geriledi.

Dramatik düşüş ise 17-25 Aralık soruşturmaları sonrası yaşandı. 2014’te Türkiye’nin or-

167 ülke arasında Demokrasi Endeksi ortalaması yıl 2015

ÜLKE	PUAN	SIRA
<u>Kırgızistan</u>	5.33	93
<u>Türkiye</u>	5.12	97
<u>Rusya</u>	3.31	132
<u>Çin</u>	3.14	136
<u>Özbekistan</u>	1.95	158
<u>Tacikistan</u>	1.95	158

Demokrasi Endeksi ortalaması Türkiye

YIL	PUAN
<u>2006</u>	5.70
<u>2012</u>	5.76
<u>2013</u>	5.63
<u>2014</u>	5.12
<u>2015</u>	5.12

talaması 5.12 oldu. Geçen yıl da bu ortalama değişmedi. 2016 Demokrasi Endeksi’nde bu rakamın daha da aşağı düşmesi kuvvetle muhtemel.

Erdoğan’ın, Şanghay Beşlisi’nin ne kadar cazip olduğunu anlatırken verdiği örnek de ilginç. “**İran da girmek istiyor.**” diyor. Peki İran’ın yeri nerede endekste? 2.16 ortalama ile 167 ülke arasında 156’ncı sırada... Özbekistan ile Tacikistan’ın bir basamak üstünde yani...

Erdoğan üye olmak istiyoruz dediğinde Rus lider Putin, “**Bunu değerlendiriyoruz**” demiş. Erdoğan da anlaşıyor ki bu cevaptan pek memnun kalmış.

Putin, Başkan Erdoğan’lı Türkiye’yi üye yapar mı bilinmez. Ama Erdoğan’ın kafasındaki başkanlık sistemine model aldığı ülkelerin hali ortada...

Kılıçdaroğlu, “**Rejim değişiyor**” diyor. Günaydın... Artık Yeni Türkiye’nin adını da siz koyun Sayın Kılıçdaroğlu...

KONUK YAZAR

NOT: 15 Temmuz'dan sonra işini kaybeden bir hukukçudan gelen metni, yazarın güvenliği gerekçesiyle isim-siz olarak yayınlıyoruz. (TR724)

İŞKENCE Mİ? İTİRAF MI?

Hiçbir somut delil olmadan tutuklanan hakim ve savcılar tutuklandıktan sonra hiçbir şartı gerçekleşmediği halde aylarca tek kişilik hücrede tutuldular. Kendilerine yemek, su verilmedi, hatta dertlerini anlatmalarını için kâğıt ve kalem bile verilmedi, yazılan dilekçeleri ya yırtılıp atıldı, ya da aylarca bu dilekçelere cevap verilmedi. Bu insanların mallarına el konuldu, çocukları ve eşleri açlığa mahkum edildi. Avukat seçme hakkı tanınmadı, savunma hakları kısıtlandı. Aileleri ile görüşme ve telefon hakları kısıtlandı.

Birkaç gündür havuz medyasında 'itirafçı HSYK üyeleri' haberlerinden geçilmiyor. Başta Hürriyet olmak üzere bu itiraflar çarşaf çarşaf yayınlanıyor. 'Yargıdaki Cemaat yapılanmasının boyutları' gerilim müziği eşliğinde okurların zihnine kazınıyor.

Öncelikle etkin pişmanlık hükümlerinden yararlanan HSYK üyeleri ile hakim ve savcılarının basına yansıyan itiraflarını **"eski bir yargı mensubu gözüyle"** objektif bir şekilde değerlendirmek isterim.

ETKİN PİŞMANLIK NEDİR?

Etkin pişmanlık, Türk Ceza Kanunu'nun 221. maddesindeki 4. fıkrasında düzenlenmiş. Buna göre "suç işlemek amacıyla örgüt kuran, yöneten veya örgüte üye olan ya da üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işleyen veya örgüte bilerek ve isteyerek yardım eden kişinin, **gönüllü olarak teslim** olup, örgütün yapısı ve faaliyeti çerçevesinde işlenen suçlarla ilgili bilgi vermesi halinde, hakkında örgüt kurmak, yönetmek veya örgüte üye olmak suçundan dolayı cezaya hükmolunmaz. Kişinin bu bilgileri **yakalandıktan sonra vermesi halinde**, hakkında bu suçtan dolayı verilecek cezada üçte birden dörtte üçe kadar indirim yapılır."

HSYK üyelerinin basına yansıyan itiraflarına bakıldığında; Gülen Cemaati'nden bahsedilirken anlatılanlardan suç oluşturacak bir örgütlenmenin çıkarılamayacağı, yazılanların hiçbirinin mevcut ceza yasalarına göre suç teşkil etmediğini söyleyebilirim.

1 Örneğin, **Yargıtay’a üye seçimi hususunda anlaşma yapıldığına** dair beyanların (velev ki doğru olsun) TCK’da suç olarak bir karşılığı yok. Kaldı ki bugün üye seçerken AKP’nin yargı yapılanması olan Yargıda Birlik Platformu’nun (koalisyonu) oluşturduğu HSYK’nın da kendi arasında Yargıtay ve Danıştay üyeliklerini bölüştüğü, bunun üzerine pazarlıklar yapıldığı, belli bir oranda üyenin sözde sosyal

demokratlar, Okuyucu Grubu (Nur Cemaatinin bir kolu), Hakyol Vakfı Cemaati ile ülkücüler arasında paylaşıldığı son HSYK seçimlerinde basına yansımıştı. Eğer itirafçı HSYK üyesinin beyanlarında geçen husus, mesela yargı bürokrasisindeki bazı isimlerin çalışmak isteyecekleri kişilerle ilgili bir çeşit lobicilik yapması suçsa, o zaman bugünkü HSYK da aynı suçu işliyor.

2 Cemaatin “dosya takip ettiği, dosyaların karar verilmeden önce Pennsylvania’ya gönderilip orada gelen sinyallere göre karara bağlandığı” hususu somut bir delille ortaya konulmamıştır. Bu hususu ilk defa dile getiren dönemin Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin, bir dosya ile ilgili ne karar verilmesi gerektiği hususunu dosyanın kısa bir özeti ile bir-

likte Pennsylvania’ya gönderildiğini, Fetullah Gülen’in, “**Adalet neyi gerektiriyorsa ona göre karar verin**” dediğini iddia etmişti. Eğer bu doğruysa, “Adalet neyi gerektiriyorsa ona göre karar verin” demek yargıya müdahale etmek değil aksine rehberliğine güvenilen bir kişinin bir yargı adamına dosya doğru bir nasihat vermesidir.

3 Diğer yandan bir suçtan bahsedilebilmesi için hakimlere baskı, tehdit şantaj yapıldığının ispatlanması gerekir ki bu hususta hiçbir beyan ve delil yok. Kaldı ki bu ülkede bizzat dönemin Başbakanı ile Adalet Bakanını arasında geçtiği iddia edilen ve medyaya sızan bir telefon görüş-

mesinde, Yüksek Yargı üyelerini Alevi-Sünni diye fişledikleri, dosyanın o kişiye düşmesi için kırk takla attıkları bilinmektedir. Yargıya müdahale ve lehe karar çıkartmaktan bahsedilecekse sanırım bu örnek iktidarı sanık yapmaya yetecektir.

4 HSYK Bşk. Vekili Mehmet Yılmaz, gizli olan/olması gereken soruşturmayı HSYK üyelerinin isim ve beyanlarını açıklamak suretiyle ‘**gizliliği ihlal suçu**’nu işlemekte, yine Anayasa’nın 138. maddesini ihlal ederek, kendisini mahke-

me yerine koyarak sözde örgüt aleyhinde çok önemli bir delil ve açıklama olduğunu ilan edip hakim ve savcılara bu itirafları nasıl yorumlamaları gerektiği talimatını vermektedir.

5 Peki HSYK üyeleri neden itirafçı oldu? Son 1 ayda Türkiye’de NTV ve Sözcü’nün başını çektiği ‘sözde objektif’ medyasında cezaevlerinde toplu firar ve tutukluların öldürüleceği haberleri yoğun bir şekilde yer aldı. Son olarak AKP milletvekili Hüseyin Kocabıyık, bu konuyu

bir adım ileriye taşıdı ve halkın cezaevlerini basıp tutukluların öldürüleceğini iddia etti. Tutuklu yargı mensuplarının can güvenliklerinden endişe edip, bir an önce dışarıya çıkmak istemelerini çok da yadırgamamak gerekir belki de.

6 içlerinde HSYK üyeleri ile bir kısmı yüksek yargı mensubu olan hâkim ve savcılar darbe girişimi ile hiçbir ilgileri olmamasına rağmen, önceden hazırlanmış fişleme listelerine göre 16 Temmuz sabahı göz altına alınıp tutuklandılar.

Neden 16 Temmuz?

Çünkü bu şekilde darbecilerle birlikte hareket ettikleri algısı oluşturuldu. Bu durumun imkânsız olduğunu ve absürtlüğünü daha fazla sürdüremeyeceğini anlayan HSYK Başkanvekili, hakim savcılarının darbeden dolayı soruşturulmadıklarını açıklamak zorunda kaldı.

Hiçbir somut delil olmadan tutuklanan hakim ve savcılar tutuklandıktan sonra hiçbir şartı gerçekleşmediği halde aylarca tek kişilik hücrede tutuldular. Kendilerine yemek, su verilmedi, hatta dertlerini anlatmaları için kâğıt ve kalem bile verilmedi, yazılan dilekçeleri ya yırtılıp atıldı, ya da aylarca

bu dilekçelere cevap verilmedi. Bu insanların mallarına el konuldu, çocukları ve eşleri açlığa mahkum edildi. Avukat seçme hakkı tanınmadı, savunma hakları kısıtlandı. Aileleri ile görüşme ve telefon hakları kısıtlandı.

Bütün bunlar olurken bir yandan da sürekli itirafçı olmaları telkin edildi. Hatta bir cezaevinde sorumlu savcı tecritteki hakim savcılara ara sıra uğrayıp “Konuşacak kimse var mı?” diye yoklama çekmeyi ihmal etmedi. Bütün bu kötü muamele, sistematik işkence, zorlama ve dayatmalar bu kişilerin serbest iradeleri ile karar vermelerini engellemek içindi. Zira bu işkencelere maruz kalan insanların hukuktan umutları kalmadığı için önlerine konan veya yönlendirmelerle oluşturulan sözde itiraflarla içinde bulundukları durumdan kurtulmaya çalıştıkları görülmektedir. Delil yoktu, bu yüzden delilden sanığa değil sanıktan delile ulaşmak istediler. Ama anlaşılan onca işkence ve baskıya rağmen umduklarını bulamadılar.

7 Karne ile ekmek, tüp vs dağıtılan günlerden karne ile hukuk dağıtılan günlere geldik. İktidar ve emrindeki HSYK izin vermeden hukukun da adaletin de uygulanmayacağına en iyi örnek; itirafçı HSYK üyelerinin tahliyesidir. Hiçbir suçu

olmayan 3.000 hakim ve savcı cezaevlerinde tutulmakta. Tek kurtuluşları yalan yanlış bile olsa önce kendilerini suçlayıp sonra bazı isimler vermek ve ardından tahliye. Bunun adı hukuk değil bizzat Yargı ve HSYK’nın şantajıdır.

HSYK üyelerinin itiraflarına bakıldığında yukarıda değinilen nedenlerle haklarında TCK 221/4 maddesinin uygulanmasını gerektirir nitelikte bilgi vermedikleri açıktır. Peki buna rağmen neden ısrarla HSYK üyelerinin ‘itirafçılığı’ gündemde tutulmaktadır?

Bunun nedeni ellerinde fişlemeden başka delil olmamasıdır. (HSYK Başkan vekili Yılmaz, en önemli delillerinin Bylock listeleri olduğunu söylemişti. Ki bu iddialar İsmail Saymaz’ın Bylock’un sahibiyle yaptığı röportajla çöktü.) Bir başka nedeni de tutuklu hakim ve savcılara baskı yapıp yeni ‘itirafçılar’ çıkmasını sağlamaktır.

KEMAL AY

KemalAy@Tr724.com

GÜÇ ZEHİRLENMESİ

Fransız filozof Michel Foucault, bugün en çok **‘iktidar’** kavramına getirdiği geniş yaklaşımla hatırlanıyor. Birçoklarına göre hayli **‘karamsar’** ve hatta **‘gerçekdışı’** bulunan bu yaklaşıma göre **‘iktidar’**, sadece devleti yönetenlerin halka karşı ellerindeki tutukları gücü anlatmıyordu. Foucault’ya göre iktidar, herhangi bir kişinin bulunduğu konumu kullanarak bir başkasına uyguladığı **‘aşırı güç’**te de aranmalıydı. Mesela üç-dört kişilik bir öğrenci grubuna rehberlik yapan bir **‘izci lideri’** de **‘iktidar sahibiydi’** ve buradaki öğrencilere karşı **‘güçü’** vardı.

Hemen herkesin elde tutulan gücü **‘iktidar’** olarak nitelemesine karşılık Michel Foucault, o gücün uygulanmasına bakmak taraftarıydı. Bu sebeple hayatını adadığı çalışmalarında, **‘devlet gücünün’** vatandaşlara en çok ettiği kurumlara, yani hastanelere ve cezaevlerine odaklandı. Toplumun bu kurumlara, insanları **‘hasta’** ya da **‘suçlu’** olarak etiketleme yetkisi vermesi, çok sıkı denetlenmesi gereken bir **‘iktidar’**dı. Aksi takdirde, ve tarih boyunca hep böyle olmuştu, bu kurumlar aracılığı ile iktidarlar topluma istedikleri şekli verebilirdi. Diledikleri şekilde sınırlar çizip o sınırı aşanlara **‘hasta’** ya da **‘suçlu’** yaftası vurabilirlerdi.

ETİKETLEME GÜCÜ

Nitekim son yıllarda kullandığımız **‘cadı avı’** kavramının tarihçesi de böyle bir **‘iktidar yetkisi’**ne dayanıyordu. Yargıyı ve silahlı kuvvetleri elinde tutan bir devlet otoritesi, bazı kimseleri **‘anormal’** ya da **‘cadı’** ilan edip ardından rahatlıkla infaz edebilirdi. **‘Somut delil’** ihtiyacı duymadan, kulaktan kulağa yayılan söylentileri kullanıp toplum nezdinde birilerini mahkûm etmek, bütün haklarını elinden almak, günümüze has bir uygulama değil maalesef.

Ancak Michel Foucault, devlet kurumlarının yanı sıra toplumdaki söylemlere, gelenek dediğimiz bazı değer yargılarına, aile içindeki meselelere hatta insanın bedeniyle ilgili alınan kararlara dahi değiniyordu yazılarında. Sonuçta öyle bir **‘iktidar’** kurgusu ortaya çıkarmıştı ki, insanlar adeta bir çeşit **‘iktidarlar ağı’**nın içinde yaşıyor ve sürekli birilerinin **‘güç gösterisine’** maruz kalıyordu.

İNSANI KENDİ OLMAKTAN ALIKOYMAK

Bir başka deyişle, **‘güç’** yalnızca devlet otoritesine ve onun araçlarına mahsus değildi. Bir başkasının hayatı, iradesi, yaşayış biçimi üzerinde etki sahibi olan hemen herkes belirli bir **‘güç’** ya da **‘iktidar’** sahibiydi ve bunu, illa devlet gibi kamusal alanda değil, bazen de

‘**özel alanda**’ icra edebiliyordu. Mahalle ya da akraba dedikodularının cenderesinde bir türlü kendi istediği gibi yaşayamayan genç kızlar da, okul arkadaşları tarafından ‘**kabadayı-lığa**’ maruz kalıp ezik bir karaktere bürünen genç oğlanlar da, iş hayatı boyunca patronunun, amirinin ya da ‘direktörünün’ baskısı karşısında üstlerini onaylamaktan başka bir ihtimal göremeyen ‘**plaza insanları**’ da bu denklemde yerini alıyordu.

Yani aslında ‘**özgür iradeye**’ vurulan her türlü ket, insanı kendi olmaktan, vicdanında duyduğu, hissettiği gibi yaşamaktan alıkoyan her engel bu iktidar ağının bir düğümünü oluşturuyordu.

İktidara maruz kalanlar için, kendi sesini ve rengini bulabilme adına verilen mücadele kaçınılmaz ve meşru. Ancak bu denklemde asıl anlaşılamayan taraf, bir başkasının hayatına müdahale etmekte, onu karartmakta, bir insanı masum emellerinden alıkoymakta gösterilen gayretin sahipleri. İktidarın/gücün zehirlediği ve kendini başkalarının hayatları üzerinde hak sahibi gören (mesuliyet değil mülkiyet hakkı gibi) kişilerin davranışlarında ki esrar, hâlen yeterince anlaşılabilmiş değil.

İKTİDARI GETİREN KOŞULLAR

Elbette bu iktidar meselesinin bazı material sebepleri var. Her çağ kendince bir ‘**iktidar**’ nesnesi üretmiş durumda. Uzunca bir süre iktidarın nesnesi kılıç olmuşken, barutun ve matbaanın icadı bu iktidarı alaşağı ederek kendi gücünü üretmiş. Savaşlarda uçak teknolojisini ilk kullanabilenler veya arazide etkili tankı üretenler, buradan iktidar da devşirmişler. Sonra bilginin güç olarak belirdiği bir döneme girilmiş, istihbarat ve propaganda en büyük iktidar nesnesi hâline gelmiş.

Günlük hayatta ise para, makam, hitabet, şöhret, beğenilme arzusu, saygı görme talebi ya da ikna kabiliyeti gibi unsurlar an-

tik çağlardan bu yana hep geçer akçe olmuşlar. Bütün bunlar bir kişinin güce ulaşmasını ve buradan başkalarını etkileyecek bir iktidar devşirmesi için gerekli şartlar. Ancak bunlar dönem dönem değişseler dâhi, büyük ya da küçük iktidar sahiplerinin yaşadığı ‘**güç**

zehirlenmesi’ni tek başlarına açıklamıyorlar. Bu sebeple mesela Kur’an’da Karun’un yaşadığı güç zehirlenmesi anlatılırken, “*Karun ise: O (servet) bana ancak kendimdeki bilgi sayesinde verildi, demiştir*” (Kasas, 78) ifadeleriyle servet sahibi olmasının değil, servet sahipliğiyle ilgili bulunduğu varsayımın daha etkili olduğunu

vurguluyor.

SUIİSTİMALİN SEBEPLERİ

Biraz açalım: Mesela anne-baba olmak dünyanın en masumane, en insanî hâlidir. Ancak anne ya da baba olduğunuzda, dünyaya gelen çocuğun üzerinde bir ‘**iktidar**’ da edinmiş olursunuz. O çocuğun size yüklediği mesuliyetin yanı sıra, onun muhtaç hâli sizi onun üzerinde ‘**yetkili**’ kılar. Anne ya da baba olmak, kendi içinde güç zehirlenmesine yol açmaz ancak bu ‘**yetkiyi**’ aşırı baskıcı şekilde, çocuğun hayatını adeta zindana çevirerek yahut onu değişik şekillerde suiistimal ederek kullanmak, ‘**güç zehirlenmesi**’ne işaret eder.

Çocuk, anne ve babasını yegâne otorite olarak görür ancak onların kötü niyeti yahut düşüncesizliği, o çocuğun hayatını bir ‘**mağdur**’ olarak yaşamasına sebep olabilir.

Yani iktidar nesnesi her durumda bizatihi güç zehirlenmesini getirmiyor. Ancak iktidarla birlikte gelen yeni ‘**konum**’, insanı başkaları karşısında zalimleştirebiliyor. Burada çok çeşitli faktörlerden bahsetmek mümkün. Karakter zaafı, eziklik psikolojisi, kendini ispat etme çabası, haset hatta bazen iyi niyet bile insanı gücü suiistimal etmeye itebilir. Ancak bu durumlar açıklanırken hataya düşülmemesi gereken bir husus var: Hiçbir insan as-

İktidar nesnesi her durumda bizatihi güç zehirlenmesini getirmiyor. Ancak iktidarla birlikte gelen yeni ‘konum’, insanı başkaları karşısında zalimleştirebiliyor.

linda yaptıklarının ‘**kötülük**’ olduğunu düşünmez. Karun’a, irşat maksatlı, “**Allah’ın sana verdiğiinden, Allah yolunda harca**” (Kasas, 77) dendiğinde, Karun bütün servetini ‘**kendi bilgisi ile elde ettiğini**’ savunmuştu sözgeli mi. Bunun ‘**kötülük**’ değil ‘**hak**’ olduğunu düşünüyordu.

BİZİ BU HÂLE GETİREN KARANLIK

Modern dönemde de hangi zalime sorsanız, yaptıklarının zulüm değil hakkın yerine getirilmesi olduğunu savunacaktır.

Bu sebeple biraz da, denklemin bu tarafını anlamak gerçekten zor. İnsan, tarih okurken kendisini hep ‘**iyilerin safında**’ düşünür ve hareketlerini ona göre açıklamaya çalışır. Oysa tarih, bir yığın zulmün de tarihidir ve güncel zalimler, geçmiş zulümleri de yer yer ‘**hak mücadelesi**’ olarak görürler. O yüzden bir hastanede yeni doğmuş bebeklere bakıp, oradakilerden hangisinin ileride işkenceci bir polis, diğerinin de işkenceye maruz kalan bir masum olacağını asla kestiremezsiniz. Merhum Hrant Dink’in eşi Rakel Dink’in tarihe geçen o sözünde olduğu gibi, “**bir karanlık**” küçük çocuklardan katiller yaratmaktadır. Peki, nedir o karanlık? Nasıl dağılır?

YIKMAK KOLAY...

Güç zehirlenmesine yol açan o karanlığı çeşitli şekillerde tarif etmek mümkün. İktidarın getirdiği ‘**sanal, geçici kimliklerin**’ (tıpkı sosyal medyada sanal bir kimlik edinip binlerce takipçi kazandıktan sonra ‘kendini kaybetmek’ gibi) insanı makuliyet çizgisinden çıkarması bunlardan biri. Sorumlusu olduğu ‘**insanları**’ güdülecek birer ‘**koyun**’ gibi görmek de, ‘**öteki**’ni insan yerine koymamak da, bütün diğer sebepleri ve şartları bir kenara atıp iktidarının, başarısının yegâne sahibi olarak kendini bulmak da sayılabilir.

Maalesef insan ruhunun derinliklerinde kötülük- lere sebep olan, oradan başkalarını yıkıma götürecek eylemler çıkaran şeyler hakkında yaz-

mak da, düşünmek de kolay. O kadar çok ki...

GÜÇ ZEHİRLENMESİNİN PANZEHİRİ

Gelgelelim, bunu engellemenin yolları da bir o kadar dar ve uzun. Mesela yazının başında bahsettiğim Fransız filozof Michel Foucault, iktidarı dengelemenin ve güç zehirlenmesini önlemenin yolu olarak onunla sürekli mücadeleyi uygun görmüş. Her insanın, kendi içinden başlayarak kötülüğe karşı ‘**aydınlıkla**’ savaşmasını çare olarak sunmuş.

Bir Nazi Subayı olan Adolf Eichmann’ın yargılandığı duruşmaları seyreden Hannah Arendt, bu kötülükle mücadelenin ‘**düşünceyi güçlendirmekle**’ yani bir bakıma eğitimle, felsefeyle olacağını savunmuş. Bugünkü modern Batı’nın temelini atan Immanuel Kant, içimizdeki kötülüğün farkında olarak birbiri-

mize zarar vermeyecek şekilde bir anlaşmaya (bir yasaya) varmamızın gerekliliğinden bahsetmiş. Hepsi de doğru.

Ama insanları bu karanlıktan ve kötülükten alıkoyacak şey olarak, bugüne dek sayısız örnekte de görüldüğü üzere, adalet fikri öne çıkmış. Her insanın kendine ve çevresine karşı hakkaniyetli olmasından başlayıp toplumun her meselesinde devreye girebilen ‘**hakemlik**’ müesseselerindeki muameleye kadar adalet fikri, ‘**güç zehirlenmesi**’nin en büyük panzehiri olarak görülmüş.

Siyaset biliminde bu sebeple II. Dünya Savaşı’ndan sonra “**denetleyici kurumlar ve insan hakları savunuculuğu**” ön plana çıkmış. Bu yüzden geç modern dönemin başyapıtı sayılabilecek romanlarda ve filmlerde ‘**kendiyle hesaplaşmak**’ (bir çeşit muhasebe duygusu) en çok işlenen tema hâline gelmiş. Ve bu sebeptendir ki, insanın kendini kaybetmesine yol açan ‘**sanal, sahte**’ kimliklerini atıp makuliyet çizgisine geri dönebilmesi için de, kendinden başlayarak dünyadaki bütün kurumlarda adaleti tesis edebilmesi, karanlığın dağılmasında yegâne yol olarak görünüyor...

‘Hakemlik’ müesseselerindeki muameleye kadar adalet fikri, ‘güç zehirlenmesi’nin en büyük panzehiri olarak görülmüş.

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

YILDIZ GELDİLER, FİYASKO DÖNDÜLER

Oynadıkları futbol ve attıkları gollerden dolayı büyük umutlarla transfer edildiler. Türkiye'ye yıldız olarak gelen bu isimler fiyasko olarak geri döndüler. Geriye boşa harcanan milyonlar ve yaşanan hayal kırıklıkları kaldı. İşte o transferlerden bazıları...

DANIEL GÜİZA | FENERBAHÇE

2007-08 sezonunda Mallorca formasıyla attığı 27 golle La Liga'nın 'kralı' olan Daniel Güiza, İspanyolların uzun zamandır aradığı 'golcü' olarak gösterilmişti. 14 milyon Euro transfer ücretiyle Türkiye'ye gelen en pahalı yabancı olan Güiza'nın Fenerbahçe günleri ızdarap dolu geçti. Kaçırması zor pozisyonları ustalık-

la kale yerine dışarı atan Güiza, Fenerbahçe taraftarına saç-baş yoldurdu. 2008-11 arasında toplam 23 gol atan Güiza, ilk sezonunda onu takıma kazandıran bir başka İspanyol Luis Aragones tarafından hep ilk 11'de tercih edilse de, bekleneni veremedi. Uzun zaman rakip taraftarların 'eğlencesi' oldu...

AILTON | BEŞİKTAŞ

Bundesliga'nın köklü kulüplerinden Werder Bremen'e 1998'de transfer olan Ailton, 2003-04 sezonuna damgasını vurmuştu. Werder Bremen sezonu şampiyon tamamlarken, Ailton attığı 28 golle krallık tacını giyip, Almanya'da yılın futbolcusu seçiliyordu. 2004-05 sezonunda Schalke 04'e transfer olan

Ailton 14 golle sezonu tamamladı. 2005-06 sezonunda Beşiktaş büyük umutlarla Ailton'u kadrosuna katmaya karar verdi. 3,5 milyon Euro bonservis ödenen Ailton, sadece fazla kilolarıyla gündem olabildi. Beşiktaş'ta toplam 14 maçta forma giyip 5 gol atan Ailton koca bir hayal kırıklığı olarak geri döndü.

MARCELINHO | TRABZONSPOR

Hertha Berlin formasıyla ortaya koyduğu futbolla takımın ortasahasındaki beyni olmuştu. 2001-06 arasında Hertha Berlin'da 67 gol atarak, bir ortasaha oyuncusu için oldukça yüksek bir gol oranına ulaş-

mıştı. Ancak 2006-07 sezonunda transfer olduğu Trabzonspor'a bir türlü adepta olamayan Marcelinho, 17 maçta forma şansı bulup, 2 gol bulabildi. Gelişi muhteşem dönüşü sessiz ve hüsrana oldu.

MALDONADO | FENERBAHÇE

Brezilya liginin en iyi ortasaha oyuncusu olarak gösterilen Maldonado'nun alınmasını Alex istemişti. Alex'in övgüsüne mazhar olan Maldonado'nun Fenerbahçe günleri sakatlık ve for-

msuzluklarla geçti. Sürekli yan pas yapması ve dar bir bölgede gezinip durması taraftarı çileden çıkardı. Sık sık şut çekti ama forma giydiği 17 maçta kaleyi bulan tek şutu bile olmadı.

ARIEL ORTEGA | FENERBAHÇE

Hızı ve tekniğinden dolayı 'Maradona'nın veliahtı' olarak gösterilen Ortega, Avrupa'da Valencia, Sampdoria ve Parma gibi kulüplerde top koşturdu. 2002-03 sezonunda 7,5 milyon Euro bedelle Fenerbahçe kadrosuna katılan Ortega, duygusal kişiliği sebebiyle, birkaç maç kötü oynadıktan ve taraftardan tepki gördükten sonra kendini toplayamayıp devre arasında ülkesine döndü. Fenerbahçe kariyerinde çıktığı 15 maçta 5 gol attı ve 1 kırmızı kart gördü. Fenerbahçe ile birçok hukuki problem de yaşayan Ortega, FİFA tarafından Fenerbahçe'ye 11 milyon dolar tazminat ödemeye mahkum oldu.

LINDEROTH | GALATASARAY

İsveçli oyuncu Tobias LinderOTH, 2004-07 arasında formasını giydiği FC Kopenhag'da 3 sezon boyunca 127 maçın hepsinde sahaya ilk onbirde çıktı. Sakatlık nedir bilmeyen LinderOTH, Avrupa'nın en iyi ortasaha oyuncularından biri olurken, İsveç milli takımının değişmezleri arasına adını yazdırdı. 2007'de geldiği Galatasaray

günleri mutlu başlayıp, hüsrarla bitti. Türkiye ligine alıştığı bir dönemde kalçasından sakatlanan LinderOTH, 3 yıl boyunca sadece 13 maçta Galatasaray'ın formasını giyebildi. Ocak 2010'da sözleşmesinin feshedilmesiyle ülkesine dönen LinderOTH, bir türlü futbola dönemeyince aynı yılın kasım ayında yeşil sahalara veda etti.

LUKUNKU | GALATASARAY

1,92'lik boyuyla hava toplarında fazlaca etkili olan Lukunku, Galatasaray'a büyük umutlarla geldi. Ancak top tekniğinin çok kötü olduğu kısa sürede anlaşıldı. Fiziği ve hava toplarındaki hakimiyeti nedeniyle transfer edilen 27 yaşındaki oyuncu, ileride çok ağır kaldı. 2003-

2004 sezonu ara transfer döneminde Galatasaray'a gelen Kongo asıllı Fransız futbolcu için kulüp kasasından 2 milyon 200 bin dolar çıktı. Lukunku, oynadığı 15 maçta 6 gol attıktan sonra Lille takımına kiralandı. Daha sonra da Gent takımına satıldı.

CAMPBELL | TRABZONSPOR

Arsenal'de futbol hayatına başlayan Campbell, 1997'de İngiltere dışına çıkarak Nottingham Forest'tan Trabzonspor'a transfer oldu. Trabzonspor'a gelişibüyük yankı uyandıran İngiliz futbolcu ülkesinde gösterdiği başarılı performansını Trabzonspor'da yakalayamadı. Tek başarısı, Trabzonspor'un Galatasaray'a karşı Ali Sami Yen'de kazandığı 5-3'lük

maçta 3 gol atıp 2'de asist yaparak, bu galibiyeti getirmesiydi. Dönemin kulüp başkanı Mehmet Ali Yılmaz'ın kendisi için söylediği iddia edilen "Bizim yamyamı gol makinesi diye aldık çamaşır makinesi çıktı" şeklindeki hakaret içeren değerlendirmeden ve istenilen performansı gösterememiş olmasından ötürü Trabzonspor'dan ayrıldı.

MILOS KRASIC | FENERBAHÇE

Aziz Yıldırım'ın ısrarla almak istediği Sırp futbolcu Krasıc, 2010-12 arasında Juventus'ta gösterdiği performansla dikkatleri üzerine çekti. 7 milyon Euro bedelle 2012'de Fenerbahçe kadrosuna katılan Krasıc'in Sarı Lacivertli günleri

kariyerindeki en kötü günlerdi. Yaşadığı uzun sakatlıktan dolayı futbolu bilmeyen amatör oyuncu görüntüsü çizdi. Krasıc, yattığı yerden ve oynamadan aldığı yıllık 2,3 milyon Euro maaşla hafızalara kazındı.

KIŞ SOĞUĞUNA HAZIRLIK YAPTINIZ MI? ZENCEFİLİ DENEYİN!

Artık dünyanın kuzey yarımküresinde kış soğuklarının etkisi iyiden iyiye hissediliyor. En kuzeyde kar yağışları çoktan başlamışken, orta kuşakta henüz kar görülmese de, soğuk ayaz baş gösterdi. Haliyle hastalıklar da sükun etti.

Kışın en sık görülen hastalık, malum, üst solunum yolları rahatsızlıkları ya da en bilinen örneğiyle grip, nezle, soğuk algınlığı. Birçokları, kışın soğuktan korunmak için 'sıkı giyinmeyi' bir tedbir olarak düşünse de, sadece vücudunuzun üstünü örtmekle soğuktan korunabilmeniz mümkün değil.

Adı üstünde 'üst solunum yolları' rahatsızlıkları olarak bilinen bu hastalıklar, nefes yoluyla da edinilebiliyor. Vücudun zayıf düşmesini bekleyen bu hastalıklar, kırılğan bir anınızda hemen etkisini gösterebiliyor. Bunun için öncelikle vücudunuzun iç ısını yüksek tutacak, vücut direncinizi güçlendirecek önlemler almalısınız.

Mesela sabahları yataktan kalktığınızda biraz hareket etmek, 15-20 dakika da olsa kültür fizik hareketleriyle kan dolaşımının hızlanmasını sağlamak, dışarı adımınızı atmadan önce size iyi bir koruma kalkanı sunar.

Diğer yandan vücudunuzda özellikle boğazınızı korumalısınız. Dışarı çıkarken yanınıza atk al-

mak, bu sebeple çok önemli. Eğer üşüdüğünüzü hissediyorsanız, hemen sıcak bir şeyler içmek de, vücudu geri dönülmez bir kırgınlığa girmekten kurtaracaktır. Bütün bunlar gayet güzel ama vücudunuzu kış boyu hazırlıklı tutmak için en çok önerilen yöntem, zencefil çayı içmek.

Alternatif veya geleneksel tıpta da çokça kullanılan zencefili çeşitli şekillerde tüketebilirsiniz ancak özellikle taze zencefili rendeleyip, üzerine bir kaşık bal katarak ve yarım limon sıkarak sıcak suyla tüketmek en etkili yöntem. Günde en az bir kez bu formülü tükettiğinizde, vücudunuza olan olumlu etkileri hemen görebileceksiniz.

Zencefilin faydaları sadece soğuk algınlığı ya da vücut direncini arttırmakla sınırlı değil üstelik. Ağır bir işten sonra, kaslarınızı yumuşatmaya yardımcı oluyor. Sindirim problemlerinizi çözüyor. Eklem yeri ağrıları ve kireçlenmeye iyi geliyor. Kan şekeri ve kolesterolü düşürüp kalp krizi riskini azaltıyor. Kış aylarını sadece güzelliklerine odaklanarak geçirmek istiyorsanız, hemen gidip taze zencefil alın...

KÜNYE

Genel Yayın Yönetmeni
Selim GÜNDÜZ | selimgunduz@Tr724.com
Haber Direktörü
Sefer CAN | sefercan@Tr724.com
Yayın Koordinatörü
Ali Mirza YAZAR | alimirza@Tr724.com

Yazışleri Müdürü
Erman YALAZ (Web) | ermanyalaz@Tr724.com
Kemal AY (e-gazete) | kemalay@Tr724.com
Tasarım
Alper UYANIK | alperuyanik@Tr724.com
Zülfikar ALİ | zulfikarali@Tr724.com

Sosyal Medya Editörü
Ömer Özdemir | omerozdemir@Tr724.com
İmtiyaz Sahibi Temsilcisi ve Hukuk Danışmanı
Mehmet YILDIZ | mehmetyildiz@Tr724.com
Reklam | info@Tr724.com
E-gazete | Egazete@Tr724.com